अहं च यक्ष इत्य् उक्त्वा स्वप्रभाविण तत्क्षणं
तम् अध्याप्य च तान् मन्त्रान् वटे बाणी तिरोदधे । 37
प्रातः स सोमदत्तश् च प्रतस्थे भार्यया सह
फलभूतिर् इति प्राप्य नाम यक्षकृतं कृती । 38
अतिक्रम्य अटवीस् तास् ता विषमाः परिवर्तिनीः
दुर्दर्शा इव संप्राप श्रीकण्ठविषयं च सः । 39
तत्र सन्ध्याग्निकार्यादि पठित्वा द्वारि भूपतेः
यथावन् नाम संश्राव्य फलभूतिर् इति स्वकं । 40
सो ऽवादीद्, भद्रकृद् भद्रम् अभद्रं च अप्य् अभद्रकृत्
प्राप्नुयाद् इति लोकस्य कौतुकोत्पादकं वचः । 41
मुङ्कस् तच् च वदन्तं तं तत्र आदित्यप्रभो नृपः
बुद्ध्वा प्रवेशयामास फलभूतिं कुतूहली । 42
सो ऽपि प्रविश्य तस्य अग्रे तद् एव मुङ्कर् अब्रवीत्,
जहास तेन स नृपः सर्वैः पार्श्वस्थितैः सह । 43
ससामन्तश् च वस्त्राणि दत्वा च आभरणानि सः
ग्रामान् राजा ददौ तस्मै, न तोषो महतां मृषा । 44
एवं च तत्क्षणं प्राप गुह्यकानुग्रहेण सः
फलभूतिः कृशो भूत्वा विभूतिं भूभृदर्पितां । 45
सदा तद् एव च वदन् पूर्वोक्तं प्राप भूपतेः
वाल्लभ्यम्, ईश्वराणां हि विनोदरसिकं मनः । 46

Digitized by Google